

opførte Beboelsesbygninger skal gøres et skattefrit Fradrag paa 12 000 Kr., havde vi jo stillet Ændringsforslag om at stryge. Det blev ikke vedtaget i dette Ting, men naar vi stemmer for Lovforslaget, er det under den udtrykkelige Forudsætning, at det kommer tilbage fra Landstinget uden denne Bestemmelse eller ikke bliver til Lov." Her har vi Coutumen. Det er ud fra denne Forudsætning, vi gaar ind for at faa dette Lovforslag ført over til Landstinget, hvor det kan faa den alsidige Behandling, som Flertallet i saa høj Grad har undladt at give det her.

Borgbjerg: Det er mig umuligt at indse, at det ærede Medlem Hr. Johannes Lou og hans Meningsfæller ikke kunde have stillet et saadant Forslag, naar de alligevel vilde stille Ændringsforslag. De kunde helt have ladet være; de kunde have ladet det blive det Kaos, det var, hvis de havde foretrukket det, men naar de vilde stille Ændringsforslag, kunde de lige saa godt have stillet dem i Overensstemmelse med deres Overbevisning, i Overensstemmelse med det Standpunkt, som de og Flertallet i Udvalget var kommet til: at Hel-Invalid, bl. a. alle de blinde, skulde have 800 Kr. Det var kun en Smule Ulejlighed, men de kunde akkurat lige saa godt have gjort det. Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou protesterede imod, at det er uværdigt, og henviste til, hvad en æret Venstremand har sagt ved et andet Lovforslags Behandling, men fordi Per har begaaet en Fejl, har Poul ikke Ret til at begaa den samme Fejl. (*Christmas Møller:* Socialdemokratiet fandt sig i det den Gang). Fandt sig i det! Ja, man er nødt til at finde sig i, hvad et Flertal gør. Et Mindretal kan appellere til fortsat Rigsdagsbehandling, men jeg vil fremdeles hævde, at et Flertal ikke med Sømmelighed kan sende et Lovforslag til det andet Ting, hvorom det erkender baade ifølge Sagen selv og ifølge de faldne Udtalelser, at de vil have det lavet fuldstændigt om i det andet Ting. Dette er efter min Mening usømmeligt og uværdigt for Folketinget.

Axel Møller: Det er givet, at Lovforslaget, saaledes som det forelaa efter Afstemningen ved anden Behandling, ikke kan sendes til Landstinget; man kan ganske sikkert ikke sende et saadant Lovforslag, som ikke indeholder nogen Bestemmelse om Renten for fremtidige Invalid; til det andet høje Ting. Der maa derfor, hvis Lovforslaget skal videre fremmes, ske Æn-

dringer her i Tinget. Det er for øvrigt ikke den eneste Mangel ved Lovforslaget. Der kan være forskellige andre — det skal jeg ikke komme ind paa —, men der er ud fra vort Synspunkt: at Loven er en Forsikringslov, den reelle Mangel ved Lovforslaget, at vel er de nuværende Rentenyderes Ret reserveret ved Folketingets Afstemning, men Retten for de nuværende Invalid, der er blevet Invalid under den nugældende Forsikringslov, men ikke endnu har faaet Rente tilkendt, er ikke reserveret, og det er ud fra vort Synspunkt, Forsikringslovsynspunktet, en absolut Mangel. Vi stillede et Forslag ved anden Behandling om ogsaa at reservere de Folks Ret, som endnu ikke havde faaet Rente tilkendt, men dette Forslag blev ikke gennemført.

Med Hensyn til det andet Punkt: hvorledes Renten burde være for de fremtidige Invalid, kunde vi fornuftigvis ikke stille bestemte Forslag, vi stod jo udenfor det almindelige Udvalgsarbejde. Det, vi ønskede, var at faa en principiel Afgørelse af det meget vigtige Spørgsmaal, hvorvidt man overhovedet var berettiget til at røre de nuværende Rentenydere og de nuværende Invalid. Der var sikkert adskillige, baade blandt os og blandt andre ærede Medlemmer af dette Ting, som rent sagligt set havde Sympati for adskilligt i de Radikales Forslag, som graduerer, eftersom vedkommende Invalid er Forsørger eller forsørget o. s. v. Der var Tanker deri, som ogsaa har været fremme fra konservativ Side, men som ikke havde faaet en saadan Udformning, at vi mente at kunne slutte os dertil. De øvrige Forslag, der forelaa, baade det oprindelige Forslag om 540 Kr. med Tillæg og det Forslag, der var stillet af et Flertal i Udvalget om 800 Kr. til Invalid med sværere Former af Invaliditet, byggede jo alle paa den Forudsætning, at man kunde nedskære de nuværende Rentenydere og de nuværende Invalid. Naar vi ønskede en Afgørelse, som slog fast, at denne Forudsætning var forkert, kunde vi dog ikke uden videre støtte de Forslag, der byggede paa en helt anden Forudsætning. Det var vor Opfattelse, at hvis vor Anskuelse gik af med Sejren, hvad den jo gjorde ved Afstemningen ved anden Behandling — og der er vel foreløbig ingen Udsigt til, at Folketinget skulde skifte Standpunkt —, maatte der, ud fra dette Synspunkt, en saglig økonomisk Revision af hele Lovforslaget til, og den var vi selvfølgelig ikke i Stand til at foretage.

Man har dog Ret til at fremhæve,